

רע"פ 678/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 678/18

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 26.12.2018, בעפ"ת 60634-11-17, שניתן על ידי כב' השופט ר' בן-יוסף

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

בשם המשיבה: עו"ד קובי מושקוביץ

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף), בעפ"ת 60634-11-17, מיום 28.1.2018. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופטת נ' פראג לבוא - סג"נ), בת"ד 4154-07-15, מיום 30.10.2016.

2. בהחלטתי מיום 23.1.2018, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות אשר הושת על המבקש, עד להחלטה אחרת.

רקע והליכים קודמים

3. נגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (להלן: בית המשפט לתעבורה), אשר ייחס לו עבירה של אי מתן זכות קדימה להולך רגל תוך סיכון להולך הרגל (נסיבות מחמירות), לפי תקנה 67(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, בצירוף סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], שעניינו גנבם תאונת דרכים בה נחבל אדם חבלות של ממש. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 30.4.2015, בשעה 20:15 לערך, נהג המבקש ברכבו בהרצליה והתקרב לצומת רחובות. בה בעת, חצתה הולכת רגל (להלן: הנפגעת) את הכביש במעבר החציה. בכתב האישום נטען, כי המבקש, אשר נהג בקלות ראש וללא תשומת ליבו לדרך, סטה שמאלה על מנת להימנע מפגיעה בנפגעת, אך איבד שליטה על רכבו ופגע בה בעוצמה רבה (להלן: התאונה). כתוצאה מהתאונה נגרמה לנפגעת חבלה של ממש, בכך שהיא נחבלה בראשה ובגפיה; נגרמו לה שברים במספר עצמות; קונטוזיה ריאתית; פריקת אצבע; וחתכים שדרשו תפירה. הנפגעת נותחה ואושפזה בבית חולים. עוד נמסר, כי גם המבקש נחבל ונגרם נזק לרכבו.

4. ביום 30.10.2016, הורשע המבקש, לאחר ניהול משפט הוכחות, בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. במסגרת הכרעת דינו, קבע בית המשפט לתעבורה מספר עובדות שהוכחו לטעמו, וביניהן: המבקש נהג במהירות 50 קמ"ש, מהירות "שאינה מתאימה ואינה סבירה לתנאי הדרך"; שדה הראיה של הנהג היה פתוח למרחק של 80 מטרים לפחות; המבקש, אשר הבחין בנפגעת במהלך נסיעתו, לא בלם או ניסה לבלום לפני ובמהלך התאונה. על סמך נתונים אלו, קבע בית המשפט לתעבורה כי המבקש התרשל, וכי קיים קשר סיבתי עובדתי ומשפטי בין התאונה לה גרם המבקש, לחבלותיה הקשות של הנפגעת. בית המשפט לתעבורה התייחס לטענת המבקש, לפיה החקירה שערך בוחן תנועה משטרתית, שממצאיה הוגשו לבית המשפט לתעבורה על ידי המשיבה, הייתה "רשלנית", משלא התבררו בה פרטים עובדתיים שונים, מעבר לשדה הראיה של המבקש במועד קרות התאונה. אמנם, בית המשפט לתעבורה סבר, כי "החקירה אינה מספקת ואינה ממצה", ואולם, הבהיר בית המשפט, כי חרף זאת, הוא השתכנע מעבר לספק סביר כי המבקש נהג ברשלנות, והרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו.

5. ביום 15.10.2017, גזר בית המשפט לתעבורה את דינו של המבקש. בית המשפט לתעבורה השית על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; קנס בסך 5000 ₪ או 50 ימי מאסר תחתיו; פסילת רישונו של המבקש למשך 3 שנים, בניכוי כל התקופה בה היה נתון בפסילה במהלך ניהול ההליך; פסילת רישונו של המבקש על תנאי למשך 3 שנים; והפעלה של פסילה מותנית בת 3 חודשים בעקבות הרשעה קודמת מיום 7.11.2013 בבית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו, וזאת בחופף לפסילה שהוטלה בתיק זה.

6. המבקש הגיש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ערעור, אשר נסב על הרשעתו בדין. ביום 26.12.2017, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש. בית המשפט המחוזי סבר, כי המבקש נהג ברשלנות, וזאת משני נימוקים עיקריים: ראשית, נהיגתו של המבקש במהירות "שעולה על הסבירות"; ושנית, העובדה כי המבקש לא האט או עצר את רכבו, שעה שהבחין בנפגעת בקרבת מעבר החציה. בית המשפט המחוזי לא ראה לקבל את טענות המבקש ביחס לקביעות שבועודה וממצאי מהימנות שנעשו על ידי בית המשפט לתעבורה, לאור ההלכה כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בקביעות מעין אלו, אלא במקרים חריגים.

הבקשה לרשות הערעור ותגובת המשיבה

7. בבקשה לרשות הערעור המונחת לפניי, משיג המבקש על הרשעתו בעבירה שיוחסה לו. במסגרת הבקשה, חוזר המבקש על מרבית טענותיו, כפי שנטענו בפני הערכאות הקודמות. המבקש גורס, כי שגה בית המשפט לתעבורה בהרשעתו את המבקש, המבוססת על הקביעה לפיה רשלנותו של המבקש נעוצה בשדה הראיה שהיה לו בזמן התאונה. עוד טוען המבקש למחדלי חקירה המכוונים להתנהלותו של הבוחן המשטרתי. לטעמו של המבקש, אלמלא מחדלים אלה, הייתה החקירה מעלה נתונים אשר היה בהם כדי לסתור את הקביעה כי המבקש התרשל בנהיגתו. בנוסף, משיג המבקש על מספר ממצאים שבעובדה, שנקבעו על ידי בית המשפט לתעבורה.

8. בתגובה לבקשה לרשות הערעור טוענת המשיבה, כי הבקשה אינה מעלה כל שאלה עקרונית, אלא שמדובר בעניינו הפרטי של המבקש בלבד, ומשכך יש לדחות את הבקשה על הסף. לגופו של עניין, טוענת המשיבה, כי רשלנותו של המבקש הוכחה בהתבסס על עובדות "שלא נשללו ולא נסתרו": שדה הראיה הפתוח לפני מעבר החציה; והעובדה כי המבקש ראה את הנפגעת בעומדה בסמוך למעבר החציה. לשיטת המשיבה, משנסע המבקש במהירות בלתי סבירה, בנסיבות העניין, ולא אפשר לנפגעת להשלים את חציית מעבר החציה בבטחה, כנדרש ממנו בתקנה 67(א) לתקנות התעבורה, הוא התרשל בנהיגתו וגרם לתאונה "בה נחבלה קשות" הנפגעת.

דיון והכרעה

9. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה והיא שמורה למקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינים פרטיים של הצדדים להליך; או למקרים בהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 869/18 אבו גויעד נ' מדינת ישראל (14.5.2018); רע"פ 638/18 רוני גולן נ' מדינת ישראל (1.5.2018); רע"פ 2054/18 רבאיעה נ' מדינת ישראל (12.03.2018)) לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות, ואוסיף כי אין מתעורר חשש לעיוות דין או לחוסר צדק שנגרם למבקש. זאת ועוד, טענותיו של המבקש מופנות, הלכה למעשה, כלפי ממצאים שבעובדה, שנקבעו על ידי בית המשפט לתעבורה, וכידוע, ערכאת הערעור איננה נוטה להתערב בממצאים מעין אלה, אלא בנסיבות חריגות, שאינן מתקיימות במקרה דנן (רע"פ 1739/18 אברהם בן ששון נ' מדינת ישראל (28.03.18); ע"פ 7066/13 אלמליח נ' מדינת ישראל (08.12.2017)). ביתר שאת אמורים הדברים, שעה שמדובר בערכאת ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 1739/18 אברהם בן ששון נ' מדינת ישראל (28.03.2018); רע"פ 378/18 פלוני נ' מדינת ישראל (6.3.2018)). די בטעמים אלו, על מנת לדחות את הבקשה.

10. אוסיף עוד, כי גם לגופו של עניין לא מצאתי ממש בטענותיו של המבקש, ודין להידחות. קביעת הערכאות הקודמות, לפיה המבקש התרשל בנהיגתו, מעוגנת היטב בנתונים העובדתיים שהוכחו מעבר לספק סביר, והיא מקובלת עליי. מרבית השגותיו של המבקש מתייחסות לקביעות מהימנות ולשאלות שבעובדה אשר הוכרעו כראוי בבית המשפט לתעבורה וצדק בית המשפט המחוזי משלא מצא מקום להתערב בכך.

11. על יסוד האמור, דין בקשת רשות הערעור להידחות.

12. החלטתי על עיכוב ביצוע העונש מתבטלת בזאת, והמבקש יתייצב לביצוע עבודות השירות במרכז למורשת המודיעין ברמת השרון, ביום 21.6.2018 שעה 08:00.

ניתנה היום, י"ז בסיון התשע"ח (31.5.2018).

ש ו פ ט